

[Nina Andersen.]

fordi det levende Liv jo alligevel er det, der giver os det bedste Indtryk af, hvordan Tingene virker, have Lov til lige at læse op af et Brev fra en saadan Kvinde, som med Uro og Bekymring venter paa dette Lovforslags Vedtagelse. Hun skriver: „Jeg maatte tage fra mit Hjem paa Grund af min Mands Utroskab. Vi havde da levet sammen i 29 Aar og har to voksne Sønner. Min Mand vilde have Skilsmisse, men tabte sin Sag ved Dom, da jeg nægtede at blive skilt paa Grund af min eventuelle Pension, som jeg havde været med til at betale, fra jeg var ganske ung og Pengene var smaa. Min Mand lever stadig sammen med den Kvinde, det drejer sig om, og de har et Barn paa 1 Aar. Nu har min Mand paa-beraabt sig Skilsmisse og faaet Separation, hvilket vil sige det samme, som at jeg om to-tre Aar bliver skilt mod min Vilje, saaledes at jeg staar fuldstændig uden Midler i Tilfælde af min Mands Død, da han har taget vore Forsikringer og Pengene med sig. Jeg er tiltænkt en maanedlig Sum paa 90 Kroner“ — det er jo ikke store Ting i disse Tider.

Man ser altsaa, hvorledes denne Kvinde faktisk kun klamrer sig til Ægteskabet, fordi det giver hende Pensionsret. Alt det andet synes at være borte, Ægteskabet synes at være strandet haabløst, men alligevel holder hun paa, at det maa opretholdes for Pensionens Skyld, for de 90 Kr. om Maaneden, som hun, hvis dette Lovforslag vedtages, vil være i Stand til at bevare.

Selv om dette Brev synes at illustrere, at det her udelukkende drejer sig om et Kvindespørgsmaal, synes jeg alligevel ikke, man helt kan sige saadan, for der findes jo Mænd, som føler, at de har en Forpligtelse over for den Kvinde, de i mange Aar har været gift med, saa de ikke lader hende staa uden Midler i Tilfælde af Skilsmisse, og som derfor, selv om de maatte ønske det, ikke gaar til Skilsmisse, højst til Separation, hvilket jo ogsaa i givet Tilfælde kan virke paa en særdeles ubehagelig Maade.

Jeg synes ogsaa, dette Eksempel viser, hvor vigtigt det er, at netop et Spørgsmaal som dette ikke mere skal være et Led i Ægtefællernes Kamp og ikke skal paavirke deres Stilling til, om Skilsmisse skal finde Sted eller ikke.

Som jeg før nævnte, har denne Sag været behandlet af Kvindeorganisationerne, i Københavns Kommunes Udvalg, i et Udvalg nedsat af Finansministeriet, og endelig har den nu været Genstand for Udvalgsbehandling i det andet høje Ting. Denne

sidste Udvalgsbehandling førte tre Ændringer med sig, som jeg synes har klaret visse Ting i Lovforslaget, og det synes mig, at Sagen nu ligger saaledes, at vi ret hurtigt vil kunne gennemføre den i dette Ting. Jeg ved imidlertid, at man fra anden Side ønsker Udvalgsbehandling af begge disse Lovforslag, og jeg skal derfor ved Forhandlingens Slutning stille Forslag om, at Sagerne henvises til et Udvalg. Jeg synes, det vil være rigtigt, at denne Udvalgsbehandling bliver kort, idet man i det andet høje Ting har ændret Ikrafttrædelsesdatoen til 1. Marts i Erkendelse af, at det betyder meget, om en Lov som denne, der griber ind i rent personlige Forhold, kommer en Maaned før eller senere. Jeg synes, vi har Pligt til at behandle Sagen hurtigt af Hensyn til de Kvinder, som venter paa Afgørelsen.

Jeg vil gerne anbefale, at Lovforslaget gennemføres, og at den Udvalgsbehandling, det skal underkastes, bliver kort.

Krag: Jeg finder ikke Anledning til her ved første Behandling at gøre ret mange Bemærkninger, saa meget mere som den højtærede Finansminister jo udførligt har redegjort for Lovforslagets Enkeltheder og Formaal.

Disse Forslag har jo været Genstand for stor Interesse i Offentligheden, ikke blot her i Landet, men i de nordiske Lande i det hele taget. De er omhyggeligt forberedt i sagkyndige Udvalg og har nu været til Behandling i det høje Landsting, hvor de ogsaa har været Genstand for Udvalgsbehandling. Det er en Lovgivning, som beskæftiger sig med saa betydningsfulde Omraader inden for Familieretten, at det er ganske naturligt, de har vakt stor Interesse i Offentligheden og har været Genstand for indgaaende sagkyndig Behandling ogsaa i Pressen. Det er jo visse kritiske Betragtninger over for Enkeltheder i Forslagene, som der er anstillet, og jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at disse ogsaa har været optaget til Overvejelse i det høje Landsting, men det vil maaske alligevel ikke være overflødigt, om vi ogsaa ved disse Forslags Behandling i Folketinget tager Sider af de Spørgsmaal, der saaledes har været kritisk behandlet i den senere Tid, op til Prøvelse og Overvejelse.

Jeg skal i øvrigt sige, at vi i Venstre sympatiserer med Lovforslagernes Hovedformaal og mener, at de i Princippet, og ogsaa hvad Enkelthederne angaar, i det væsentlige bør gennemføres, saa meget mere som de jo indgaar i Rækken af familieretlige Love, der tilsigter at skabe en paral-